

- 2) wentylacji mechanicznej czynnej w czasie ruchu urządzeń,
- 3) wentylacji awaryjnej mechanicznej,
- 4) instalacji i urządzeń przeciwpożarowych.

§ 44. Przed rozpoczęciem procesu napełniania butli gazem należy dokładnie skontrolować prawidłowość działania i właściwe ustawienie urządzeń napełniających oraz prawidłowość połączeń z urządzeniem napełniającym.

§ 45. Transportery i urządzenia napełniające powinny posiadać zblokowane wyłączanie awaryjne.

§ 46. 1. W pomieszczeniach, w których istnieje zagrożenie wybuchu gazu, należy przeprowadzać okresowe badania stężenia gazu w powietrzu albo zainstalować samoczynne wykrywacze gazu, wyposażone w urządzenia sygnalizujące (akustycznie lub akustyczno-optycznie) przekraczanie najwyższego dopuszczalnego stężenia gazu (§ 2 ust. 3).

2. Częstotliwość badań w poszczególnych pomieszczeniach i na stanowiskach roboczych określa instrukcje zakładowe.

§ 47. Rozlewnia gazu płynnego powinna posiadać punkt ratownictwa wyposażony w odpowiedni sprzęt ratunkowy i higieniczno-sanitarny oraz przeszkoloną ekipę ratowniczą na każdej zmianie.

§ 48. 1. Aparatura i urządzenia służące do ochrony zdrowia i życia ludzkiego oraz instalacje i urządzenia przeciwpożarowe powinny być utrzymane w należytym stanie.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie do sprzętu ochrony osobistej i narzędzi pracy.

§ 49. Transport gazów płynnych na drogach publicznych powinien odbywać się zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych.

Rozdział 4.

Instalacje gazowe w rozlewniach.

§ 50. W rozlewniach zabrania się instalowania gazociągów:

- 1) pod budynkami i fundamentami maszyn,
- 2) pod składami materiałów na placach otwartych,
- 3) w pomieszczeniach podziemnych,
- 4) w kanałach instalacyjnych,
- 5) w odległości mniejszej niż 1,5 m od źródła ciepła,
- 6) w szybach dźwigów.

§ 51. Armatura, osprzęt, złącza, węże elastyczne oraz materiały uszczelniające użyte do budowy urządzeń przeznaczonych do gazu powinny być odporne na jego działanie.

§ 52. Gazociągi przeznaczone do fazy ciekłej i lotnej gazu powinny być wykonane z rur stalowych bez szwu.

§ 53. 1. Zabrania się stosowania armatur, osprzętu i złączy wykonanych z żeliwa zwykłego.

2. Armatura bezpieczeństwa użyta przy instalacji powinna posiadać atest.

§ 54. Wszystkie odcinki gazociągu do fazy ciekłej powinny być zabezpieczone między dwoma zaworami przed wzrostem ciśnienia hydraulicznego.

Rozdział 5.

Przełpy końcowe.

§ 55. Kierownictwa zakładów opracują na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz innych przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy mających zastosowanie do gazu płynnego szczegółowe instrukcje zakładowe dla poszczególnych faz procesu technologicznego, pomieszczeń i stanowisk pracy.

§ 56. W zakresie rozprowadzania gazów płynnych propanowo-butanowych nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 15 maja 1954 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu butli z gazami sprężonymi, skroplonymi i rozpuszczonymi pod ciśnieniem (Dz. U. Nr 29, poz. 115).

§ 57. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. M. Zubelewicz

217

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 lipca 1971 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Zambii i Republiki Czadu do Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XIV ustęp 2 Konwencji uzupełniającej Konwencję warszawską o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego wykonywanego przez osobę inną niż przewoźnik umowny, sporządzonej w Guadalajara dnia 18 września 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 167), zostały złożone Rządowi Stanów Zjednoczonych Meksyku dokumenty przystąpienia do powyższej Konwencji

przez Republikę Zambii dnia 1 marca 1971 r. i przez Republikę Czadu dnia 9 marca 1971 r.

Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Republiki Zambii dnia 30 maja 1971 r. i w stosunku do Republiki Czadu dnia 7 czerwca 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Jędrzychowski